

Ангел Каралийчев
Свършекът на света

Хитър Петър имал един овен и много, си го обичал. На съседите си той казал:

– Този овен съм го обрекъл на вас. Когато склопя очи, вие ще се съберете у дома, ще го изпечете, ще си похапнете и ще кажете две-три хубави думи за мене.

Но Хитър Петровите съседи – кръчмаринът и селският чорбаджия, искали час по-скоро да изядат овена. Те отишли при попа и го попитали как да склонят хитреца, че да тегли ножа на овена.

– Тази работа оставете на мене! – рекъл попът, наложил си калимявката и отишъл при Хитър Петра.

– Какво има, дядо попе? – попитал Хитър Петър.

– Лошо, Петре, лошо! – въздъхнал попът. – Вече е дошъл свършекът на света. Утре не, а в други ден ще настъпи краят. Остава ни само един ден живот.

Хитър Петър се почесал по врата и попитал:

– Ти откъде научи тази грозна новина?

– В книгите пише. Нали вярваш в книгите?

– Вярвам – отговорил Хитър Петър. – Ами сега какво ще правим?

– Нищо – отвърнал попът. – Ще се съберем утре на приятелско угощение, за да прекараме весело последния ден от живота си. От нас виното, а от тебе овена, може ли?

– Може, дядо попе, само че тая работа трябва да стане на някое затулено и тихо място. Хайде да направим веселбата доле в ливадите, където тече бистрата река. И още едно: утре всички трябва да си облечем най-новите дрехи, за да ни бъде още по-весело.

– Винаги съм те смятал за умен човек! – похвалил попът Хитър Петра и си тръгнал.

На другата сутрин рано четиримата веселбари – пременени като за сватба – нагазили в ливадите край реката. Наклали на бърза ръка огън и свършили с овена. Разгорещили се, докато го одерат и набучат на шиш. Попът рекъл:

– Ти, Петре, ще останеш тука и ще въртиш шиша над огъня, докато се изпече хубаво овенът, а пък ние с приятелите ще се изкъпем в реката, преди да почнем угощението.

И като се разсъблekli, попът, кръчмаринът и селският чорбаджия се бухнали в прохладната вода. А Хитър Петър най-напред завъртял набучения овен над огъня, сетне сграбил дрехите на тримата и ги хвърлил в пламъците. По едно време пристигнали окъпаните и потърсили дрехите си.

– Петре – започнали да викат, – къде си дянал дрехите?

– Изгорих ги – отвърнал спокойно Хитър Петър.

– А бе, ти луд ли си? Утре как ще се покажем голи пред хората.

– Не съм луд – отвърнал Хитър Петър. – Но аз си помислих тъй: утре настъпва свършекът на света. Щом като няма да живеят, защо им са дрехи на моите приятели? А и дядо поп често казва в проповедите си, че на този свят всички са дошли голи и голи трябва да го напуснат.

КРАЙ

© Ангел Каралийчев

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

Ангел Каралийчев
Български народни приказки
Издаелство „Народна младеж“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3550>]